

været en decideret Tendens til Sænkning. I Dag er den nede i 4,57; den Gang jeg forelagde Statslaanet, var den oppe over 5.

Dernæst var det ærede Medlem inde paa nogle Betragtninger med Hensyn til Realisationen af disse Dollars. Jeg skal gerne sige, hvorledes det forholder sig med dette. Det stod jo allerede i Forslaget, saaledes at Rigsdagen var underrettet derom, at det var min Hensigt, at ikke Finansministeriet skulde realisere disse Dollars, men at dette skulde overlades Nationalbanken, idet jeg mente, at denne var den kyndigste Autoritet paa dette Omraade, og at særlig en af Nationalbankens Direktører, som har gjort dette til Specialitet og er en anerkendt Specialist paa dette Omraade, Nationalbankdirektør Stephensen, vilde være den, der bedst vilde være i Stand til at realisere disse Dollars. De blev nu ikke realiseret ved et Salg af hele Beholdningen, men efterhaanden, og det tog lang Tid, et Par Maaneder, at realisere dem; thi hvis man ikke vilde risikere ved for stort et Udbud at faa Prisen op, maatte de realiseres meget langsomt og gradvis, og jeg nærer for mit Vedkommende ikke Skygge af Tvivl om, at Nationalbankdirektør Stephensen, selv om han naturligvis lige saa lidt som andre Mennesker er ufejlbar, har udført denne Opgave med stor Kyndighed og selvfølgelig paa en fuldstændig loyal Maade.

Udenrigsministeren (Harald Scavenius): Det ærede Medlem Hr. Heilesen var inde paa Smuglerierne ved den norske Kyst. Anledningen til det ærede Medlems Omtale af dette Spørgsmaal var en Debat i det norske Storting, under hvilken den norske Statsminister ifølge det stenografiske Referat udtalte, at hans Regering havde henvendt sig til Tyskland, Danmark og Sverige om at være Norge behjælpelig ved at nægte Udklaringspapirer, som var aabenbart urigtige. Det, det ærede Medlem derfor ønskede, var at faa at vide, hvorledes den danske Regering agtede at besvare denne Forespørgsel. Jeg skal dertil svare, at Udenrigsministeriet umiddelbart efter Modtagelsen af denne norske Henvendelse lod den gaa videre til de her i Landet værende kompetente Myndigheder for hos dem at erfare, hvorvidt det er muligt at føre en saadan Kontrol, saaledes at man vilde kunne imødekomme den norske Regerings Henstilling. Det følger af sig selv, at Udenrigsministeriet i det Øjeblik, det bliver sat i Stand dertil, ogsaa agter at besvare den norske Note.

I sin Tale i Stortinget udtalte endvidere Statsminister Blehr — ogsaa efter det stenografiske Referat —, at da det ved hele Modvirkningen af Smuglerivirksomheden gælder internationale Forhold, tiltrænges der indgaaende Overvejelser. Det ærede Medlem Hr. Heilesen gjorde disse Ord til sine og spurgte, om Danmark ikke vilde være med til en international Ordning af hele dette Spørgsmaal. Jeg skal dertil svare, at Danmark, saafremt de af Hr. Blehr omtalte Overvejelser skulde føre til, at Norge henvendte sig til de nærmest interesserede Lande — hvilket i dette Tilfælde vil sige Tyskland, Sverige og Danmark — med en Anmodning om at tage denne Sag op til Behandling, saa vilde Danmark sikkert med al mulig Velvillie tage Del i saadanne Forhandlinger.

Det ærede Medlem Hr. Hauge fremkom i Lighed med det ærede Medlem Hr. Rode med en Kritik af Udenrigsministeriets Budget og foretog for at underbygge denne en Sammenligning af Omkostningerne ved Udenrigstjenesten før Krigen og de nuværende Omkostninger. Senere under Forhandlingerne imødegik det ærede Medlem Hr. Fraenkel den fremkomne Kritik, som han mente hvilede paa et i høj Grad mekanisk Grundlag og derfor ogsaa paa et meget let Grundlag. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel udtalte bl. a.: „Det er klart, at der før Krigen blev bevilget meget for lidt til Udenrigsministeriet; der vistest en Knebenhed overfor dette Ministerium, som delvis beroede paa manglende Forstaaelse af dets Opgaver og under alle Omstændigheder medførte, at Udenrigsministeriet kom i overordentlig pinlige Situationer.“ Naar jeg betragter det ærede Medlem Hr. Hauges Kritik, kan jeg kun give det ærede Medlem Hr. Fraenkel Ret i, at det hviler paa et alt for mekanisk Grundlag. Der ses da heller ikke for de andre Ministeriers Vedkommende at være fremsat Kritik med en tilsvarende Begrundelse. Hvad Interesse vilde det ogsaa have at fremhæve, at f. Eks. Landbrugsministeriet, der før Krigen kostede ca. 4 Mill. Kr., i Finansaaret 1920—21 har kostet ca. 122½ Mill. Kr.! Saadanne Sammenligninger af Forhold, der ikke kan sammenlignes, har, forekommer det mig, kun rent teoretisk Interesse. Vil man endelig drage Sammenligninger, vil jeg foretrække at gøre det med Henblik paa Forhold, der ligger os nærmere. Sammenligner man saaledes det sidste Aar under den radikale Regering, altsaa Aaret 1919—20, med det første Aar under den nuværende Regering, saa findes der en Stigning paa 3,6 Mill. Kr.